

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. , 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стоян Г. Хаджиев

при участието на секретаря Борислава Г. Тункова
в присъствието на прокурора
като разгледа докладваното от Стоян Г. Хаджиев Административно
наказателно дело № 20231220200445 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по повод жалбата Д. В. М., с ЕГН, с постоянен адрес с., общ., обл. Благоевград, ул. „.....“ № против Наказателно постановление № от 21.03.2023 г., издадено от И. Н. И., на длъжност ВПД началник РУ към ОДМВР Благоевград, РУ Гоце Делчев за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 3 предл. 1 от ЗДвП.

Съдът намира жалбата за допустима. Подадена е от надлежна страна, в законоустановения за това срок и съдържа необходимите реквизити срещу акт, подлежащ на обжалване по реда на ЗАНН.

В съдебно заседание, за жалбоподателя се явява надлежно упълномощен представител. Моли НП, да бъде отменено. Не ангажира доказателства. Прави искане за разноси.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност представените по делото доказателства и съобрази закона с оглед правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Наг. около 14:20часа по път III-197 км жалбоподателя управлявал лек автомобил марка "....." с регистрационен номер, собственост на Ф. О.от с., след като автомобила е със служебно прекратена регистрация от 31.01.2023г. по реда на чл. 143, Ал. 10 / без ЗГО/ от ЗДвП. Административнонаказващият орган е приел, че нарушението е

установено от фактическа страна и е издал обжалваното постановление, с което е наложил на нарушителя административно наказание "глоба", в размер на лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на изслушаните по делото свидетелски показания на актосъставителя, както и от приложените писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описано е нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, посочени са дата и място на извършване на деянието, както и нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа на която е определена санкцията. В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административнонаказателното производство против него.

Действително, от обективна страна се установява, че жалбоподателят е управлявал процесния лек автомобил, като регистрацията на последния е била прекратена, на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП.

Независимо от гореизложеното, съдът счита, че в конкретния случай не се доказва субективната страна на вмененото нарушение, поради което и извършеното от жалбоподателя, неправилно е било квалифицирано като административно нарушение. Това е така по следните причини:

За да е налице административно нарушение от субективна страна, следва деянието да било извършено виновно, т. е. подведеното под отговорност лице да е наясно с фактите и обстоятелствата относно състава на вмененото му деяние и да го извърши, било то умишлено или непредпазливо, съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗАНН.

Съгласно разпоредбата на чл. 18, т. 2 от Наредба № I- 45 от 24 март 2000 година за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторни превозни средства и на ремаркетата, теглени от тях е, че регистрацията на съответното превозно средство се прекратява служебно, като това служебно може да стане съгласно разпоредбата на чл. 18 б, ал. 1, т. 8 от същата наредба - по реда на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП след уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането, като съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, възпроизведена в разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от горепосочената наредба, задължително следва да бъде уведомен собственика на превозното средство от съответните органи на отдел КАТ към съответното ОДМВР, за тази прекратена регистрация. От писмените доказателства се установява, доколкото нищо не сочи противното, че лекият автомобил, управляван от жалбоподателя, е с прекратена

регистрация поради липса на гражданска отговорност, но за това действие не е уведомен собственика на автомобила. Следователно, при извършеното служебно прекратяване на регистрацията, наказващият орган не е изпълнил задължението си по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, да уведоми собственика за извършеното служебно прекратяване на регистрацията. Не е изпълнил и задължението си по ал. 11, да изиска и получи регистрационните табели. Липсата на уведомяване и наличието на поставени регистрационни табели на автомобила, са попречили на нарушителя да осъзнае общественотоопасния характер на извършеното от него действие по управление на автомобила и да предвиди или да допусне настъпването на тези последици.

Изискването за уведомяване при прекратяване на регистрация в тази хипотеза следва и от съпоставителното тълкуване на разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП с разпоредбата на чл. 143, ал. 15 от Закона, която предвижда единствено отбелязване в автоматизираната система на прекратяването на регистрацията на МПС, което не е регистрирано в двумесечен срок от придобиването му. Двете разпоредби очевидно включват различни елементи, което произтича от обстоятелството, че служебното прекратяване по чл. 143, ал. 10 от Закона, не е скрепено с точно определен срок. Оттук следва, че не може да се очаква от водачите да са могли да предполагат, поради което не може да се приеме и форма на вина непредпазливост, че регистрацията е действително прекратена, както е в случая по чл. 143, ал. 15 от ЗДвП.

Всичко това обуславя извод, че реално жалбоподателят не е действал виновно, а от там извършеното от него не съставлява административно нарушение. В този смисъл са и мотивите на РП Благоевград, обективирани в постановлението за прекратяване на ДП.

В горепосочения смисъл е и константната съдебна практика- Решение № 1461 от 30.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1838 / 2020 г. на XIII състав на Административен съд – Бургас, Решение № 1192 от 24.09.2020 г. по к. адм. н. д. № 1773 / 2020 г. на XV състав на Административен съд – Бургас, Решение № 38 от 12.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 2293 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд – Бургас и др.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, като в хода на производството не са ангажирани доказателства за наличие на виновното извършване на вмененото нарушение, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да се отмени изцяло.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, ред. ДВ, бр. 94 от 2019 г., в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски. В настоящия случай, НП е отменено, поради което, в полза на жалбоподателя, следва да бъдат присъдени разноски, които Съдът определи в размер на..... лева, за адвокатско възнаграждение, които следва да бъдат заплатени от сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР гр. Благоевград, на жалбоподателя.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, ГД районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № от 21.03.2023 г., издадено от И. Н. И., на длъжност ВПД началник РУ към ОДМВР Благоевград, РУ Гоце Делчев .

ОСЪЖДА началник РУ към ОДМВР Благоевград, РУ Гоце Делчев , да заплати на Д. В. М., с ЕГН, с постоянен адрес с., общ., обл. Благоевград, ул. „.....“ № , сумата от..... лева, за направени по делото разноси.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд-гр. Благоевград.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____